

MY O NAS

GAZETA SZKOLNA ZSP W ZAWADZKIEM

Listopad 2023

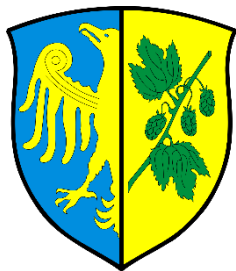
Redaktor naczelny: Mateusz Suda

Zastępca redaktora naczelnego: Kinga Boronowska

Redaktorzy: Julia Danysz, Karolina Drzymala, Laura Dylong, Kinga Glogaza, Julia Kinel, Wiktoria Kurpierz, Marlena Mańka, Amelia Nowak, Emilia Stefańska, Natalia Szyszka, Emilia Urbanczyk, Małgorzata Żędzianowska

Ilustracje: Julia Wieszołek

Opiekun: Beata Gratzke

Drodzy czytelnicy!

Dziecko. Bezbronna, krucha istota, której niewiele wolno, a którą dorośli powinni wspierać w rozwoju. Iść obok, pochwalić za najdrobniejszy nawet sukces, podpowiedzieć co jest nie tak i jak w przyszłości uniknąć tego błędu. Czy rzeczywiście wszystkie dzieci odczuwają to wsparcie? 16 listopada cały świat obchodził rocznicę uchwalenia Deklaracji Praw Dziecka w 1959 roku, a także Konwencji o Prawach Dziecka w 1989 roku. Konieczność wprowadzenia w życie tych dokumentów dobitnie świadczy o tym, że w wielu przypadkach dzieciństwo nie jest pasmem szczęśliwych chwil. W tym numerze zamieszczamy artykuły o organizacjach i dokumentach prawnych chroniących dzieci, jak również niosących im pomoc. Piszemy też o dzieciach, które muszą pracować, o tych, które z różnych powodów nie miały szczęśliwego dzieciństwa i o tych, które już dawno są dorosłe, a nie chcą przestać być dziećmi. Przypominamy wam również bajki, które na pewno oglądaliście w dzieciństwie, poddajemy pod dyskusję zagadnienie co jest lepsze dla dziecka – tablet czy tradycyjne zabawki. I na koniec zapraszamy was do nietypowej galerii zdjęć. Możecie na nich zobaczyć jak wyglądali wasi nauczyciele, kiedy byli dziećmi. Może nawet uda wam się ich rozpoznać?

Zapraszamy do lektury!

Redakcja

Zawartość numeru:

Artykuły z życia szkoły:

- Piłka nożna
- Dyktando po niemiecku
- Multitest
- Dzień Krawata
- Każdy sposób jest dobry
- Uczniowie zdecydowali! Mamy nowy Samorząd Uczniowski!
- Prezentuje się Politechnika Opolska
- Razem po windę dla ZSS w Zawadzkiem

Temat numeru: Dziecko

- Konwencja o Prawach Dziecka – jakie prawa daje dzieciom?
- UNICEF – realna pomoc dzieciom na świecie
- Janusz Korczak – wielki przyjaciel dzieci
- Czy wszystkie dzieci na świecie mają szczęśliwe dzieciństwo?
- Praca dzieci na świecie
- Co rodzic musi zapewnić dziecku?
- Kiedy dziecko musi zbyt szybko dorosnąć
- Gdy dziecko szuka pomocy – telefon zaufania
- Bamboccioni - czy to normalne?
- Dzień dziecka w innych krajach
- Bajki mojego dzieciństwa
- Tradycyjne zabawki, czy tablet – czym powinno bawić się dziecko?
- Interaktywne książki dla dzieci – czy warto je kupować?
- Model rodziny 2+1
- Zdjęcia nadesłane na konkurs
- Beztroskie obowiązki - felieton

Twój nauczyciel też był dzieckiem – galeria zdjęć z dzieciństwa

W tym numerze gościnnie swoje teksty zamieścili:

Szymon Cybulski, Dorota Nemš i Katarzyna Leszczuk

Dziękujemy za współpracę!

Źródła zdjęć na okładce:

<https://pixabay.com>

Artykuły z życia szkoły

Piłka nożna...

18 października na boisku w strzeleckim LO odbyły się zawody powiatowe w piłce nożnej. Nasza drużyna zajęła 2 miejsce. Przegraliśmy z CKZiU Strzelce Opolskie a wygraliśmy z gospodarzami. Brawo chłopaki!

Nasza wspaniała drużyna

Dyktando po niemiecku

Uczniowie szkół ponadpodstawowych z naszego powiatu wzięli udział w "II Powiatowym Dyktandzie w Języku Niemieckim - od Goethego do Grassa". Naszą szkołę reprezentowali Mateusz Suda i Patrick Buraczyński.

I miejsce oraz Tytuł Mistrza Niemieckiej Ortografii zdobył Patrick Buraczyński.

Wielkie gratulacje dla Patricka i Pani Moniki Żurek-Czajkowskiej, nauczycielki języka niemieckiego.

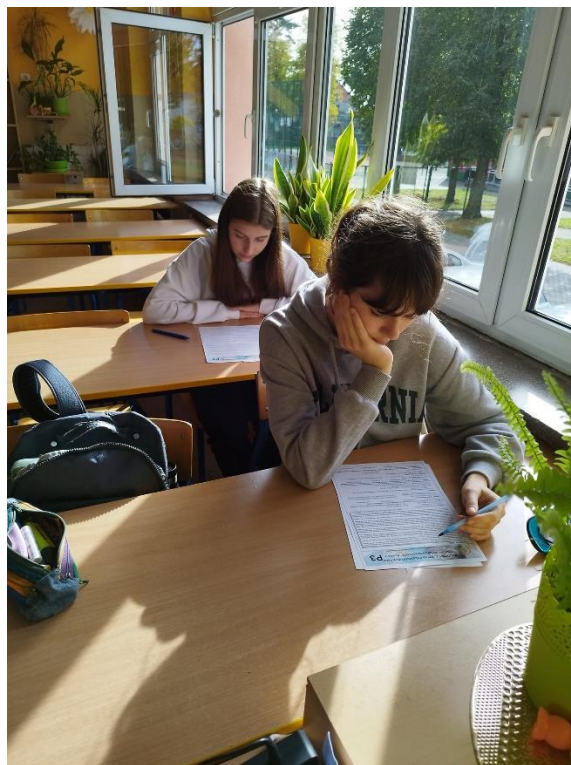

Patrick otrzymuje nagrodę i gratulacje

Multitest

Jak co roku nasi uczniowie wzięli udział w ogólnopolskim konkursie MULTITEST.

24 października miały miejsce zmagania z języka polskiego, 25 października z języka angielskiego, a 26 października z języka niemieckiego. W konkursie brali również udział nasi redaktorzy.

Zmagania z języka polskiego

...i z języka angielskiego

Dzień Krawata

Ten rodzaj męskiego ubioru nie jest szczególnie lubiany. Kojarzy się z oficjalnymi spotkaniami gdzie obowiązuje odpowiedni dress code. Najlepiej pasuje do garnituru, ale można go też używać w nieco lżejszej formie np. do swetra. Wiązanie krawata to cały ceremoniał i niestety często się zdarza, że panowie mają z tym problem. Bo nie wystarczy go „zamotać” na szyi; trzeba mu nadać kształt i sprawić by odpowiednio leżał. Zgłoszono, że istnieje **ponad 100 000** różnych sposobów na zawiązanie męskiego krawata. To dużo czasu spędzonego przed lustrem, a i tak nie ma się pewności czy zrobiliśmy to dobrze. Na szczęście od czego są tutoriale w sieci ! Nasi uczniowie chyba nie mają problemów z krawatami bo po dzisiejszym dniu widać, że opanowali to do perfekcji. A może to tata pomógł albo ktoś z rodziny? Niemniej jednak się udało i świętowaliśmy Dzień Krawata .

Wszystkim zainteresowanym zgłębieniem sztuki wiązania krawata życzymy, ... aby jak najrzadziej mieli z krawatem do czynienia.

Dorota Nemś

Każdy sposób jest dobry....

... żeby zarobić pieniądze. Klasa 2a zbiera fundusze na klasowy półmetek. Uczniowie postanowili więc zorganizować szkolną kawiarenkę oferującą różnorodne wypieki. 6 listopada od samego rana szkolny korytarz wypełniały aromatyczne zapachy. Czego tam nie było! Babeczki, babki, ciasta cytrynowe, z kremem, z lukrem i polewą czekoladową, a nawet pyszne ślimaczki drożdżowe z parówkami. Stoisko cieszyło się ogromnym zainteresowaniem braci uczniowskiej i pracowników szkoły. A klasa 2a przynajmniej częściowo zrealizowała swój cel!

Beata Gratzke

Stoisko z ciastami klasy 2a

Uczniowie zdecydowali! Mamy nowy Samorząd Uczniowski!

W ostatnim dniu października odbyły się wybory do zarządu Samorządu Uczniowskiego. Frekwencja dopisała gdyż w głosowaniu wzięło udział ponad 80% uczniów. Walka toczyła się pomiędzy trzema kandydatami. Ostatecznie na czele Samorządu stanie Wojciech Nowak z 4T. Pozostałe kandydatki z 2A - Kinga Boronowska i Julia Wieszołek będą wspierać Wojtka i obejmą funkcje zastępczyni. Życzymy nowej władzy w naszej szkole satysfakcji z pracy na rzecz swoich kolegów oraz ciekawych pomysłów na ożywienie szkolnego życia.

Opiekun SU - Dorota Nemś

Prezentuje się Politechnika Opolska

8 listopada gościliśmy w naszej szkole pracowników Politechniki Opolskiej, którzy przedstawili uczniom klas maturalnych ofertę tej uczelni. Nasi maturzyści wysłuchali informacji o warunkach i możliwościach studiowania na Politechnice, o kierunkach, które oferuje uczelnia, otrzymali też od wykładowców ulotki informacyjne.

Dla naszych czworonogów

W piątek, 10 XI, zakończyła się zbiórka darów na rzecz Schroniska dla Zwierząt w Miedarach, zorganizowana przez kl. 5Tp. Dary dostarczone zostały do schroniska przez naszych uczniów - Mateusza Wikariaka i Oliwera Bartodzieja. Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyłączyli się do akcji!!!

Szczególne podziękowania dla Samorządu Szkolnego za przekazanie znacznej kwoty pieniędzy na zakup potrzebnych rzeczy.

Cieszymy się, że tak wiele osób wzięło udział w naszej zbiórce, i że los bezdomnych zwierząt nie jest im obojętny.

Klasa 5T

Razem po winde dla ZSS w Zawadzkiem

[#biegampowinde](#) - to akcja, którą rozpowszechnił Dyrektor Zespołu Szkół Specjalnych w Zawadzkiem, Pan Artur Walkowiak.

We wtorek, 14.11.2023 r., ZSP w Zawadzkiem wzięło udział w tym przedsięwzięciu, którego celem jest zebranie kwoty niezbędnej do zakupu windy dla podopiecznych tej szkoły. Na rozgrzewkę zatańczyliśmy "Belgijkę", a potem, wspólnie z pomysłodawcą akcji, uczniowie naszej szkoły pobiegli wokół boiska.

Zachęcamy do działania! Przyłączmy się wszyscy do tego szczytnego wydarzenia!

Katarzyna Leszczuk

Strona zbiórki: pomagam.pl/f6gf4y

Temat numeru: Dziecko

Konwencja o Prawach Dziecka- jakie prawa daje dzieciom?

Konwencja o Prawach Dziecka została przyjęta w 1989r., a w życie weszła w 1990r. Jej stronami jest 159 państw w tym Polska, która była inicjatorem jej uchwalenia.

Postanowienia Konwencji o prawach dziecka są podstawą działalności UNICEF, który podejmuje starania, aby stanowiły one kanon zasad etycznych i standardów międzynarodowych postępowania wobec dzieci.

Konwencja nakazuje gwarantowanie zapisanych w niej praw bez jakiejkolwiek dyskryminacji. Ponadto, zakazuje jakiejkolwiek dyskryminacji lub karania dziecka ze względu na status prawny, działalność, poglądy, przekonania religijne rodziców, członków rodziny lub opiekunów.

Nakazuje ona, by we wszelkich działaniach dotyczących dziecka kierować się jego najwyższym dobrem.

Konwencja nakłada na państwa obowiązek podejmowania działań, biorąc pod uwagę prawa i obowiązki rodziców dziecka lub jego opiekunów. Ponadto nakazuje państwom poszanowanie praw i obowiązków rodziców, członków rodziny, środowiska, opiekunów prawnych, innych osób, do ukierunkowania dziecka i udzielania mu rad przy korzystaniu przez nie z praw określonych w konwencji. Konwencja wskazuje, że rodzice lub inne osoby odpowiedzialne za dziecko ponoszą główną odpowiedzialność za jego utrzymanie oraz zapewnienie warunków niezbędnych do rozwoju.

W konwencji zapisane są:

- prawo do życia i rozwoju, do tożsamości, obywatelstwa,
- prawo swobody myśli, sumienia i wyznania, wyrażania poglądów, w tym w postępowaniu administracyjnym i sądowym,
- prawo do ochrony życia prywatnego, rodzinnego, domowego, tajemnicy korespondencji

- prawo do wychowania w rodzinie i kontaktów z rodzicami w przypadku rozłączenia z nimi, prawo poznania rodziców, jeżeli to możliwe,
- prawo do wolności od tortur, poniżającego traktowania, przemocy fizycznej lub psychicznej, wyzysku, nadużyć seksualnych,
- prawo do swobodnego zrzeszania się, pokojowych zgromadzeń,
- prawo do odpowiedniego do wieku i stopnia rozwoju traktowania w ramach postępowania karnego,
- prawa społeczne, w tym prawo do odpowiedniego standardu życia, opieki w instytucjach i zakładach, ochrony socjalnej, ochrony zdrowia, rehabilitacji społecznej i zdrowotnej,
- prawo do ochrony przed wyzyskiem ekonomicznym, podejmowaniem pracy w zbyt wczesnym wieku,
- prawo do wypoczynku i czasu wolnego,
- prawo dostępu do informacji i materiałów pochodzących z różnych źródeł,
- prawa do nauki, w tym prawo do bezpłatnej i obowiązkowej nauki w zakresie szkoły podstawowej.

Szczególną uwagę konwencja poświęca dzieciom niepełnosprawnym, nakładając na państwo obowiązek zapewnienia warunków integracji społecznej, edukacji, rehabilitacji, rekreacji, dostępu do opieki zdrowotnej. Ponadto, konwencja zawiera zasady dotyczące postępowania w

przypadku przysposobienia, procedur uchodźczych, ochrony tożsamości dzieci należących do mniejszości etnicznych, religijnych, językowych.

Protokół w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii nakłada na państwa obowiązek wprowadzenia zakazu handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii, jak też penalizacji czynności z tym związanych. Drugim obszarem działań państw ma być ochrona praw i interesów dzieci - ofiar handlu, prostytucji i pornografii. W tym zakresie protokół wymienia szereg rozwiązań, jakie powinny być przyjęte w ramach postępowania karnego, polityki społecznej, rehabilitacji ofiar.

Protokół w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne wskazuje, że:

- obowiązkowy pobór powinien dotyczyć osób, które ukończyły 18 rok życia,
- pobór ochotniczy powinien dotyczyć osób starszych niż 15 lat,
- przed ukończeniem 18 roku życia członkowie sił zbrojnych nie powinni brać bezpośredniego udziału w działaniach zbrojnych.

Karolina Drzymała

Źródło: <https://www.gov.pl/web/rodzina/konwencja-o-prawach-dziecka>

UNICEF – realna pomoc dzieciom na świecie

Źródło: <https://pl.wikipedia.org>

UNICEF to powszechnie stosowany na świecie skrót od angielskiej nazwy Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (*United Nations International Children's Emergency Fund*). Organizacja ta została powołana przez ONZ 11 grudnia 1946 roku, a jej celem było zapewnienie

żywności i opieki zdrowotnej dla dzieci i matek w krajach, które zostały zniszczone przez II wojnę światową. Pomysłodawcą i założycielem UNICEF-u był polski lekarz – Ludwik Rajchman. On też do roku 1950 pełnił funkcję prezesa tej organizacji. Od 1950 roku UNICEF rozszerzył cele swojego działania. Postanowiono, że od tej pory organizacja będzie działać aby zaspokoić długoterminowe potrzeby dzieci i kobiet w krajach rozwijających się na całym świecie. Są to różnorodne działania. Szczepienia ratujące życie dzieciom, budowa szkół, doraźne działania w sytuacji wystąpienia klęski humanitarnej, zakup mleka terapeutycznego dla głodujących dzieci – to tylko niektóre z nich. Unicef robi wszystko, żeby dzieciom na świecie żyło się lepiej. Pracuje w małych wioskach i z rządami państw, bo uważa, że każde dziecko, niezależnie od miejsca urodzenia, koloru skóry czy religii, ma prawo do zdrowego i bezpiecznego dzieciństwa.

Fundusze na swoją działalność UNICEF pozyskuje z różnych źródeł. Przede wszystkim są to wkłady rządów państw członkowskich ONZ oraz wpłaty prywatnych darczyńców. Ale na rzecz organizacji działają również kluby piłkarskie, osoby prywatne i organizacje społeczne promując ideę pomocy dzieciom w krajach rozwijających się. Przekazywanie pieniędzy przez kluby sportowe zaczęło się od września 2006, kiedy to FC Barcelona zobowiązała się do przekazania na rzecz UNICEF-u 1,5 mln euro przez okres pięciu lat, a na koszulkach piłkarzy pojawiło się logo organizacji. W ślad za Barceloną poszły inne kluby – sponsorami UNICEF-u byli również piłkarze klubów: Hammarby IF, Brøndby IF, Sydney FC czy Rangers F.C. Za przykładem, jaki dali piłkarze poszły inne kluby, organizacje i firmy.

Również Polska może poszczycić się pomocą dla UNICEFU. Udzielili jej np. siatkarze PGE Skry Bełchatów, biuro podróży ITAKA, firmy „Cisowianka”, czy CCC. Bardzo często można znaleźć w ogólnopolskich dziennikach ulotki zamieszczane przez Polski Komitet UNICEF. Informują one o konkretnym przypadku głodujących dzieci i zachęcają do dokonania wpłaty na miesięczną (lub dłuższą) porcję tzw. mleka terapeutycznego. Tę i inne akcje UNICEF może wesprzeć każdy z nas – wystarczy zajrzeć na stronę <https://unicef.pl/chce-pomoc/nasze-akcje>. Nie bądźmy obojętni na potrzeby dzieci!

Beata Gratzke

Janusz Korczak – wielki przyjaciel dzieci

Janusz Korczak, a dokładniej Henryk Goldszmit, urodzony 22 lipca 1878 roku w Warszawie, zginął z swoimi wychowankami, wywieziony z getta w 1942, dobrowolnie towarzyszył im w drodze na śmierć w komorze gazowej w obozie zagłady w Treblince, mimo że miał możliwość ucieczki z getta. Jeden z najsłynniejszych polskich pedagogów, publicysta, pisarz, lekarz, działacz społeczny żydowskiego pochodzenia.

Janusz Korczak był prekursorem działań na rzecz praw dziecka i całkowitego równouprawnienia dziecka. Pedagog brał udział w powstawaniu pierwszego pisma publikowanego przez dzieci. Był wybitnym liderem działań w obszarze resocjalizacji nieletnich, diagnozowania wychowawczego oraz opieki nad trudnymi dziećmi.

W 1898 rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Cesarskiego w Warszawie. W 1899 roku pojechał do Szwajcarii, aby bardziej poznać twórczość pedagogiczną Pestalozziego. W 1905 po wysłuchaniu pięcioletniego kursu nauk medycznych i złożeniu obowiązującego egzaminu otrzymał dyplom lekarza. Podjął pracę jako lekarz w Szpitalu dla Dzieci im. Bersonów i Baumanów.

Działalność pedagogiczna

Korczak był zwolennikiem samostanowienia i poszanowania praw dziecka. Pismo publikowane dla i przez dzieci było ich źródłem talentów, co było bardzo ważne zwłaszcza dla dzieci z ortodoksyjnych rodzin żydowskich. Korczak bardzo dbał o nowatorską opieką nad dziećmi z marginesu społecznego.

Janusz Korczak był wielką osobowością, w której zespoliło się kilka zawodów - dotyczących życia człowieka. Dorobek życia Korczaka jest wielki i znaczący. Wartości wyznawane przez niego są uniwersalne i ponadczasowe.

Twórczość :

1900- Dzieci i wychowanie w tygodniku „Wędrowiec”

1901- Dzieci ulicy

1904- Dziecko salonu

1909- Promyk

1910- Moški, Joški i Srule

1914- 1918 – Pracuje nad „Jak kochać dziecko”

1919- Momenty wychowawcze , Pierwsza część „Jak kochać dziecko”, „Dziecko w rodzinie”

1920- Przedmowa do rozprawy Jędrzeja Śniadeckiego „O fizycznym wychowaniu dzieci”

1923- Król Maciuś Pierwszy, Król Maciuś na wyspie bezludnej

1925- Kiedy znowu będę mały

1929- broszura : „Prawo dziecka do szacunku”

1930- Prawidła życia. Pedagogika dla młodzieży i dorosłych.

1935- Kajtuś czarodziej

1939- Pedagogika żartobliwa

Wiktoria Kurpierz

Źródło informacji:

http://www.zss.wrzesnia.powiat.pl/aktual/2011-2012/proj_jk2.htm

Źródła zdjęć:

<https://s.lubimyczytac.pl/upload/authors/7000/2746-352x500.jpg>

https://radio.opole.pl/public/548/5433/548_165968080110.png

Czy wszystkie dzieci na świecie mają szczęśliwe dzieciństwo?

Wielu ludzi chce zapewnić swoim pociechom jak najlepsze dzieciństwo. Jednak nie każdy z nas rodzi się wśród dojrzałych, kochających i wspierających rodziców, którzy dla swojego dziecka są w stanie zrobić wszystko. Niestety w niektórych domach normą jest alkohol i przemoc. Jest to zjawisko nieuniknione zjawisko w Polsce, jak i na całym świecie.

Jednym z takich dzieci, które miały bardzo trudne dzieciństwo, jest 8-letni Kamilek z Częstochowy.

Sprawa maltretowania chłopca wyszła na jaw po zgłoszeniu złożonym przez biologicznego ojca dziecka 3 kwietnia tego roku. Dziecko z ciężkimi obrażeniami – rozległymi oparzeniami i złamaniami – przetransportowano do katowickiego szpitala śmigłowcem. Katowiany przez ojczyzna ośmiolatek był przez miesiąc leczony w Górnośląskim centrum Zdrowia Dziecka w Katowicach. Zmarł 8 maja.

Również wiele znanych gwiazd sportu czy show – biznesu nie miało łatwego dzieciństwa. Oto niektóre z nich:

Jakub Błaszczykowski

Piłkarz jako jedenastolatek przeżył prawdziwą tragedię. Ojciec Kuby zamordował matkę na jego oczach. W jednej chwili mały Kuba stracił oboje rodziców. Gdy miał 14 lat próbował popełnić

samobójstwo. Podciął sobie żyły kawałkiem szkła, po którym blizny ma do dziś.

Ivan Komarenko

Podczas nieobecności matki małym Ivanem zajmował się wujek, który praktycznie cały czas urządził alkoholowe libacje, sprowadzał do domu kochanki i bił swojego podopiecznego.

Michał Wiśniewski

Piosenkarz otwarcie przyznaje, że jest dorosłym dzieckiem alkoholików. Rodzice nie ułatwiali mu dzieciństwa. Ojciec gwiazdora popełnił samobójstwo dwa dni

po 14-tych urodzinach Michała. Wciąż martwił się o matkę, która piła.

Kinga Boronowska

źródła: https://www.rmf24.pl/regiony/slaskie/news-smierc-8-letniego-kamilka-z-czestochowy-jest-decyzja-ws-matk,nId,6888914#crp_state=1

<https://plejada.pl/zdjecia-gwiazd/te-gwiazdy-nie-mialy-latwego-dzieinstwa-dzis-sa-znane-i-bogate/g4v12qd>

Praca dzieci na świecie

Bardzo prawdopodobne jest to, że jako dzieciak chciałeś/aś zdobyć trochę drobniaków na zakup wymarzonej zabawki czy przekąski i aby osiągnąć ten cel łapałeś/aś każdą drobną „robotę”. Niestety praca o której będzie ten artykuł wychodzi daleko poza znane nam wyprowadzanie psa czy rozdawanie gazet, a wykonując ją dzieci zamiast się wzbogacać, często przypłacają ją własnym życiem.

Rok 1993. Dziesięcioletni Iqbal Masih ucieka od swojego „pracodawcy” i dołącza do Frontu Wyzwolenia Pracujących Dzieci. Zeznania sprzedanego do niewolniczej pracy dziecka wstrząsają światem i nagłaśniają problem nielegalnego zatrudniania do pracy nieletnich. Zima 2019. Organizacja praw człowieka International Rights Advocates złożyła w Waszyngtonie pozew przeciwko firmom Apple, Microsoft, Dell, Alphabet i Tesla w imieniu 14 rodziców i dzieci z Demokratycznej Republiki Konga, twierdząc, że technologiczni giganci wiedzieli, że kobalt, którego użyli do produkcji swoich produktów, zagraża życiu kongijskich dzieci pracujących przy jego wydobyciu. Sprawy jak te powyżej przedstawione, co chwilę wychodzą na światło dzienne i skłaniają wszystkich do refleksji nad obecnym stanem rzeczy. Ciężko nam - współczesnym mieszkańcom Europy zrozumieć istnienie tak gorszącego systemu. My „cywilizowani” ludzie mamy to już za sobą. Przecież Freud uświadomił nam jak wielką rolę w rozwoju człowieka odgrywa dzieciństwo. Wspaniałomyślnie wysłaliśmy naszych, dopiero co pracowników, do szkół i jesteśmy z tego bardzo dumni. Tylko teraz, wychodzi na to, że mamy XXI wiek, a według Międzynarodowej Organizacji Pracy ok. 152 miliony dzieci dzieli losy tych europejskich sprzed dwóch wieków, wykonujących pracę ponad siły, bitych, głodzonych, pozbawionych opieki i dostępu do edukacji. A nasze, te już wyzwolone, jedzą czekoladki i noszą ubrania wykonywane przez swoich rówieśników z trzeciego świata. Bo właśnie wyrobem takich produktów zajmują się oni najczęściej. Ghana i Wybrzeże Kości Słoniowej, gdzie na plantacjach kakaowca pracuje wiele dzieci, zaopatruje w kakao około 70% światowego rynku czekolady. Niska cena ubrań typu „fast

fashion” nie bierze się przecież z hojności ich producentów, tylko z ubóstwa mieszkańców państw, w których firmy decydują się stawiać swoje fabryki.

Źródło: <https://dzieciomdziecinstwo.pl/co-mozesz-zrobic-osoby-prywatne/>

Pozostaje zapytać co my, jako konsumenci możemy robić, aby pomóc zwalczać to błędne koło. Bo chociaż wydawać by się mogło, że nasze działanie nie powstrzyma wielkich przedsiębiorstw, to ich funkcjonowanie jest zależne od podejmowanych przez nas na co dzień decyzji. Od jak najradszego wymieniania sprzętu elektronicznego, po podpisywanie petycji czy wspieranie finansowo organizacji działających na rzecz praw dziecka. Zapraszam do odwiedzenia strony która w przejrzysty sposób przedstawi aktywności pozwalające przyczynić się do eliminowania liczby nielegalnie zatrudnionych dzieci : <https://dzieciomdziecinstwo.pl/co-mozesz-zrobic-osoby-prywatne/>

Ciężko jest jednak mieć nadzieje na zmianę, skoro główną przyczyną poruszanego problemu jest ubóstwo, a tego nie zwalczy nawet najbardziej rygorystyczne dostosowanie się do przedstawionych na stronie wzorów. Aczkolwiek stanowczo odradzam biernego użalania się nad losem pokrzywdzonych dzieci. Musimy, mimo wszystko, próbować i uświadamiać kolejnym pokoleniom ich obowiązek pomocy ofiarom tego systemu.

Julia Kinel

Co rodzic musi zapewnić dziecku?

Rodzina pełni bardzo ważną rolę w życiu każdego człowieka i dlatego jest podstawową komórką społeczną. Rodzina jest nam potrzebna do opieki i do prawidłowego kształtowania się jako jednostka społeczna, którą będziemy przez całe nasze życie. A więc co takiego rodzina, a raczej rodzice, którzy powinni być tymi, którzy nas kształtują muszą nam zapewnić?

Rodzice są zobowiązani zapewnić nam opiekę, która przygotuje nas do poprawnego życia w społeczeństwie. To oni przekazują nam wzorce zachowania, z którymi będziemy potem żyć jako dorośli ludzie, ponieważ takie zostały nam wpojone za najmłodszych lat i to na nich ukształtowaliśmy swoje osobowości.

Jeśli chodzi o rzeczy majątkowe, to rodzice powinni zapewnić nam dostęp do podstawowych potrzeb życiowych takich jak mieszkanie, opieka medyczna i opieka domowa. Rodzice, chcąc czy nie chcąc, muszą zapewnić warunki do poprawnego rozwoju nas samych i naszych zainteresowań, takich jak np. rozwojowe (korepetycje, dodatkowe lekcje) albo rozrywkowe.

Jeżeli mówimy o rozwoju szkolnym, to obowiązek szkolny nie dotyczy się tylko dziecka, ale także i rodziców, którzy powinni przygotować nas do szkoły tzn. zakupić nam potrzebne przybory oraz najważniejsze - być z nami i nas wspierać w trudnych chwilach.

Rodzice mają prawo do kontaktów ze swoimi dziećmi, takie kontakty są potrzebne do rozwoju dziecka. Tego prawa mogą jednak pozbawić rodziców uprawnione do tego organy, takie jak np. sąd.

Podsumowując rodzic który posiada dziecko powinien dbać o nie, a także dbać o stosunki rodzic – dziecko. Trzeba również pamiętać, że dbanie o relacje rodzica z dzieckiem nie jest tylko obowiązkiem rodzica, ale również dziecka. Każda relacja opiera się na wzajemnym szacunku i wzajemnej pracy nad nią.

Małgorzata Żędzianowska

Kiedy dziecko musi zbyt szybko dorosnąć

Jak wszyscy dobrze wiemy dzieciństwo to najprawdopodobniej jeden z najlepszych czasów naszego życia. Oczywiście - nie zawsze pamiętamy wszystkiego z tych czasów, ale i tak gdzieś z tyłu głowy mamy to przecucie, że jednak fajnie wtedy było. Nie mieliśmy wtedy obowiązków, szkoła nas jeszcze nie męczyła, wszyscy się nami zachwycali, kochali i opiekowali się nami. Potem, kiedy już przyszedł czas na pójście do przedszkola, rodzice najczęściej panikowali, a my byliśmy generalnie zaciekawieni tym, co nas czeka. W tym okresie życia kreujemy również mnóstwo tzw. „core memories”, czyli inaczej wspomnień rdzeniowych, które zostają z nami już do końca życia. To wszystko wydaje się takie niesamowite i właśnie dzięki takiemu myśleniu możemy dojść do wniosku, jak szczęśliwie ułożyło nam się życie i że mieliśmy szansę na dobre przeżycie dzieciństwa. Niektórzy ludzie niestety nie dostali takiej możliwości od losu, zostali zmuszeni aby *dorosnąć za szybko*. Jak pewnie wszyscy wiemy, nie wszystkim układa się dobrze, żyjemy w świecie pełnym problemów. Szczerze mówiąc, ja nie potrafię sobie wyobrazić co dzieje się w głowach małych dzieci w momentach kiedy muszą sobie same zapewnić bezpieczeństwo, bo nie mają odpowiedzialnego dorosłego, który pokaże im jak przejść przez pierwsze lata życia, złapie za rękę i przytuli kiedy będzie trzeba. Jakoś nie potrafię też pojąć, jak można robić tym dzieciom taką krzywdę - nie chce mi to przejść przez myśl. No bo przecież rodzice powinni zapewnić komfort życia i bezpieczeństwo, powinni być dla tych małych ludzi ciekawych świata i całkiem bezbronnych. Niestety są sytuacje których nie da się obejść, życie rzuca kłody pod nogi i nie można z tym nic zrobić. Na

przykład gdy oboje rodziców odejdzie i taki maluch musi zostać przekazany pod opiekę domu dziecka. Lub gdy sytuacja w domu jest nieciekawa, rodzice nie mają pieniędzy a co gorsza są uzależnieni od alkoholu bądź innych używek. Jednakże w takich momentach mają chyba najciężej, bo nawet nie mają rodzeństwa, z którym mogą się trzymać i przechodzić przez to piekło razem. Ja mam dwójkę młodszego rodzeństwa i nie wyobrażam sobie jakby to było bez nich, a żyje nam się bardzo dobrze, praktycznie bezproblemowo. Jest mi naprawdę tak bardzo szkoda tych wszystkich młodych ludzi, dzieci, które doświadczają takich problemów i codziennie jestem wdzięczna za to, że mam cudowną mamę, która zawsze robiła wszystko, żebyśmy dobrze żyli i faktycznie przeżyli spokojne dzieciństwo. Myślę że wszyscy powinniśmy doceniać to co mamy, a szczególnie rodziców którzy faktycznie się nami interesują i żyły sobie nieraz wypruwają – tylko po to, żebyśmy mogli szczęśliwie żyć.

Emilia Urbanczyk

Gdy dziecko szuka pomocy – telefon zaufania

Telefon zaufania to usługi telefoniczne pomagające osobom w potrzebie. Pierwszy telefon zaufania został otwarty w 1953 roku przez pastora Chada Barrę. W Polsce taki telefon zaufania ma numer **116 111**.

Telefon zaufania to specjalna linia telefoniczna, która służy do udzielania wsparcia i pomocy

dzieciom w trudnych sytuacjach. Działa 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu. Dzieci mogą zadzwonić na ten numer, gdy czują się zaniepokojone, przerażone, samotne lub gdy potrzebują porozmawiać z kimś dorosłym. Osoba odbierająca telefon jest przeszkolona i potrafi słuchać, udzielać wsparcia emocjonalnego oraz udzielać informacji i porad. Telefon zaufania jest bezpiecznym miejscem, gdzie dzieci mogą się otworzyć i uzyskać pomoc, gdy jej potrzebują. Warto wiedzieć, że taki telefon jest całkowicie bezpłatny, a rozmowa z konsultantem jest anonimowa.

Z konsultantami telefonu zaufania możemy porozmawiać o przyjaźni, miłości, dojrzewaniu, kontaktach z rodzicami, rodzeństwem czy problemach w szkole. O emocjach, których doświadczamy. O złości, smutku, zniechęceniu, poczuciu bezsilności. Nawiasem mówiąc, możemy porozmawiać praktycznie o wszystkim jednocześnie wiedząc, że zostaniemy wysłuchani.

Dzięki telefonowi zaufania, dzieci mogą znaleźć bezpieczne miejsce, gdzie mogą się otworzyć i uzyskać niezbędną pomoc. Pamiętajmy, że każde dziecko zasługuje na wsparcie i bezpieczeństwo, dlatego telefon zaufania jest tak ważny. Nie wahaj się skorzystać z tej linii telefonicznej, gdy potrzebujesz pomocy. Zawsze jest tam ktoś, kto chce pomóc.

Kinga Glogaza

Realizator

Współfinansowanie

Partner technologiczny

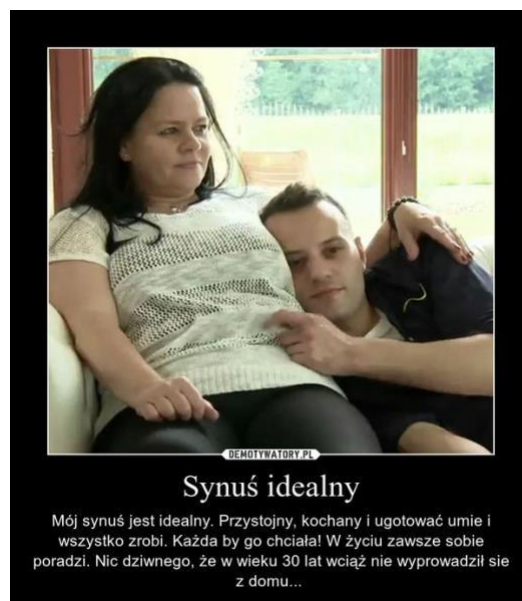

Źródło: <https://www.mdk-dh.krakow.pl>

Bamboccioni - czy to normalne?

Co to właściwie oznacza „bamboccioni”? Określenie to pochodzi z Włoch i oznacza dorosłe dzieci, a dosłownie wielkie bobasy, które wciąż mieszkają w domu z rodzicami. Jednak ten problem nie dotyczy tylko włoskiego społeczeństwa, zjawisko to zachodzi w wielu krajach i też ma swoje nazwy. W USA o takich osobach mówi się „K.I.P.P.E.R.S” (utrzymankowie). W Niemczech – „kidults” (dorosłe dzieci), w Wielkiej Brytanii – „kids-boomerangs”, a w Japonii – „parasaito shinguru”. W Polsce, często mówi się o nich „maminsynki”, ale jest to określenie używane tylko w stosunku do mężczyzn. W naszym kraju procent osób w wieku 25-34 lat mieszkających z rodzicami wynosi niecałe 50%. Oznacza to, że co drugi Polak i co trzecia Polka mieszka z rodzicami. Dlaczego? Odpowiedź jest prosta - bo tak wygodniej. Mają domowe obiady, nie płacą rachunków, mogą liczyć na bezinteresowną pomoc. Warto zaznaczyć też, że w Polsce często wynagrodzenia za pracę są niskie, więc nietrudno się dziwić młodym ludziom, że muszą kilka/kilkanaście lat przepracować, aby odłożyć na mieszkanie lub dom. W Polsce występuje też problem z ilością mieszkań na rynku, przykładowo w 2014 roku na 1000 osób dostępnych było zaledwie 360 mieszkań. Mieszkanie z rodzicami pod jednym dachem może się też wiązać z czynnikami psychologicznymi, bądź kulturowymi. We Włoszech i w Grecji bardzo silną historycznie społeczną rolę odgrywa wielopokoleniowa, wspierająca się rodzina. Prawdopodobnie zależy to także od wychowania, ponieważ skandynawski model wychowania i kształtowania osobowości młodzieży sprzyja usamodzielnianiu się. Występuje tam niski procent „bamboccioni”, bo w Finlandii to tylko ok.5%.Większość dorosłych dzieci mieszka z rodzicami, bo boją się samotności (66% z nich nie ma partnera), zmian i twierdzą, że są zależni emocjonalnie od rodziców. Czy jest to dobre i normalne? Wiele zależy od tego, na ile rodzice w takiej sytuacji zachęcają dorosłe dziecko do samodzielności – pomagają znaleźć pracę, wspierają zainteresowania. Mieszkanie z dorosłym dzieckiem jest wygodne dla rodzica, gdy dzieci są partnerami dla swoich rodziców. Mają pracę, rozwijają się, starają się znaleźć dla siebie dobrego partnera, mają swoje życie, a na razie spędzają dużo czasu z rodzicami, pomagają im prowadzić

dom, dbają o nich. Jeśli obie strony tolerują siebie, coś sobie nawzajem dają, układ może dobrze funkcjonować latami. Ważne jest, czy młody człowiek w takiej konstelacji potrafi być mimo wszystko samodzielny i brać odpowiedzialność za siebie. Nigdzie nie jest powiedziane, kiedy trzeba się wyprowadzić z rodzinnego domu. Jednak kiedy dziecko jest niezaradne, w rodzicach często pojawia się gniew, złość i irytacja, że 34-latek zachowuje się jak licealista. Wtedy pojawiają się kłótnie, stres i konflikty. Wtedy najlepiej zachęcić jednak dziecko do samodzielności – wypchnąć je z gniazda.

Źródło: <https://images.app.goo.gl/y21JDB5f8SQvnL2ZA>

Najnowszy przykład „bamboccioni” we Włoszech – dzieci mają się wyprowadzić do 18 grudnia br.

75-letnia Włoszka wygrała sprawę w sądzie. Wyrzuciła swoich ponad 40-letnich synów z domu. Miała już dość utrzymywania dorosłych synów, obaj synowie nie ponosili kosztów związanych z utrzymaniem domu i nie pomagali przy codziennych obowiązkach. Mają pracę, ale żaden z nich nie chciał słyszeć o wyprowadzce. Skończyło się to dla nich eksmisją.

Natalia Szyszka

Źródło: <https://slaskie.naszemiasto.pl/polacy-jak-wlosi-bamboccioni-dorosle-dzieci-zyja-na/ar/c13-1682537>
<https://forsal.pl/artykuly/888415.jak-rozwiazac-zagadke-bamboccioni-ekonomiczne-wyjasnienie-nie-jest-pelne.html>

Dzień dziecka w innych krajach

W Japonii dzień dziecka obchodzony jest 2 razy w roku. Osobno dla dziewczynek (3 marca) i chłopców (5 maja). Dziewczynki obchodzą swoje święto robiąc lalki z rodzicami, ubierają je w tradycyjne japońskie stroje i wychodzą na wystawy, teatrzyki czy festiwale lalek. Chłopcy natomiast spędzają swoje święto z ojcami robiąc papierowe zabawki (m.in. hełmy samurajskie) chodzą na festiwale samurajów, domy są przyozdobione karpami oznaczającymi siłę i determinację. Kolor ryby ma znaczenie - czarny karp oznacza ojca, czerwony - matkę a niebieski - syna. Rodzice stawiają maszty z karpami w celu zapewnienia synom błogosławieństwa i odwagi.

We Francji i Włoszech zamiast Dnia Dziecka obchodzi się *Dzień Rodziny* i przypada on na 6 stycznia. Organizowana jest dostojna kolacja oraz obiad wraz z deserem: cukierki, ciasta, czy popularne ciasteczka z wróżbami. Dzieci tego dnia noszą papierowe korony i są traktowane po królewsku. Rodzice spełniają ich małe zachcianki, dzieci dostają podarki. Zwyczaj ten nawiązuje do obdarowywania nowonarodzonego Jezusa przez Trzech Króli.

W Paragwaju dzień dziecka obchodzony jest 16 sierpnia. Ten dzień jest traktowany dużo poważniej aniżeli w innych krajach, ponieważ upamiętnia wydarzenia z 1869 r. Wtedy podczas wojny z Argentyną, Brazylią i Urugwajem wszyscy dorośli zostali pokonani, a 3500 dzieci w obronie ojczyzny bohatercko stanęło do walki przeciwko 20 000 armii wroga. Bitwa miała miejsce 16 sierpnia w Acosta Ñu. W starciu zginęły wszystkie walczące tam dzieci

W Niemczech dzień dziecka (Kindertag) jest obchodzony 2 razy w roku. W Niemczech Wschodnich, przed upadkiem ZSRR, obchodzono

Dzień Dziecka 1 czerwca. Niemcy Zachodnie obchodziły to święto 20 września i aby uniknąć konfliktu, tak pozostało. Dzień ten wygląda podobnie jak w Polsce. Tradycją jest największy festyn dla dzieci 1 czerwca na Alexanderplatz w Berlinie.

W Hiszpani dzień dziecka (Dia del Nino) przypada 15 kwietnia, Wyjątkiem jest Madryt, gdzie obchodzi się go w 2 niedzielę maja. W Hiszpani Dzień dziecka ma charakter edukacyjny,

gdzie celem jest przywrócenie praw dzieciom oraz ich znaczenia w społeczeństwie. Rozpamiętuje się los bezbronnych, poległych dzieci na wojnach. Tego dnia urządza się wydarzenia promujące dobro dzieci i przestrzeganie ich praw.

W Turcji Dzień dziecka ma miejsce 23 kwietnia. Dzień ten przypomina o odzyskaniu suwerenności przez Turcję. Dzieci w tym dniu mają pomalowane twarze farbami, tak by upodobnić je do roślin lub zwierząt. Ubierają narodowe stroje oraz uczestniczą w tańcach czy śpiewach. Puszczają także ogromne latawce.

Emilia Stefańska

Źródła: <https://histmag.org/Dzien-Dziecka-historia-najradosniejszego-swiate-25659>
<https://laserenissima.wordpress.com/2016/04/13/latajace-karpie/>
https://kuradomowa.com/zrobotosama/jak_zrobic_latawiec.shtml
https://topaz24.pl/topaz-radzi-dzien-dziecka-na-swiecie_990
https://youtu.be/ST5m7HS9kqc?si=NAnV3krpQ3fZoY_j
https://soultravel.pl/kultura/tradycje-i-wierzenia/dzien-dziecka-na-swiecie-ciekawostki-jak-swietuja-dzieci-w-roznych-krajach/#Nietypowy_Dzien_Dziecka_na_swiecie_-_ciekawostki

Bajki mojego dzieciństwa

Każdy z nas w dzieciństwie oglądał bajki. Niektórzy więcej, niektórzy mniej, ale zawsze nam pozostaną jakieś wspomnienia. Dlatego chciałabym wam przedstawić (a wielu z was również przypomnieć) bajki, które ja oglądałam w dzieciństwie.

1. „Kucharz duży, kucharz mały” – brytyjski serial, w którym dwaj kucharze – jeden duży, drugi mały, prowadzą restaurację. W każdym odcinku przychodzą do nich goście, dla których kucharze gotują potrawę adekwatną do wykonywanej przez nich pracy (np. w odcinku pt: „Bibliotekarka Libby” została przygotowana potrawa w formie książki dla bibliotekarki).

Źródło zdjęcia: www.pilot.wp.pl

2. „Kieszonkowy dziadek” – brytyjski serial opowiadający o niezwykłym dziadku, który posiada niezwykłą czapkę, dzięki której może zmniejszać się do małych rozmiarów i wraz ze swoim wnukiem przeżywa niesamowite przygody.
3. „Waybuloo”- kanadyjsko - brytyjska kreskówka, opowiadająca o przygodach czwórki przyjaciół - De Li, Nok Tok, Lau Lau i Yojojo. którzy mieszkają w krainie Nara, gdzie panuje szczęście, śmiech i przyjaźń.
4. „Reksio” – polski serial animowany dla dzieci w reżyserii Lechosława Marszałka, produkowany w latach 1967- 1990 w Studiu Filmów Rysunkowych w Bielsku – Białej.

Źródło zdjęcia: www.wyborcza.biz

5. „Potrafię gotować” - brytyjski serial dla dzieci, prowadzony przez Kate Ashworth, która w każdym odcinku gości dzieci, które nie potrafią gotować. Kate ma na celu nauczyć dzieci gotować i rozwinąć w nich pasję do gotowania i pieczenia.
6. „Teletubisie” – serial animowany dla dzieci, w którym główni bohaterowie Tinky Winky, Dipsy, Laa-Laa i Po przeżywają różne przygody.

Źródło: www.telemagazyn.pl

7. „Charlie i Lola” – brytyjski serial animowany, który powstał na podstawie książki autorstwa Lauren Child. Głównymi bohaterami jest rodzeństwo. Lola - prawie pięcioletnia dziewczynka lubi różowe mleko, dokładnie też wie co chce robić, a czego nie. Jej starszy brat Charlie często musi ją przekonywać do czegoś innego.

Julia Danysz

Tradycyjne zabawki czy tablet? - czym powinno bawić się dziecko?

Dzieciństwo to wyjątkowy okres w życiu człowieka, pełen radości, odkrywania i nauki poprzez zabawę. Jednak w obecnych czasach coraz częściej zadajemy sobie pytanie, czym powinno bawić się dziecko: tradycyjnymi zabawkami czy tabletami?

Tradycyjne zabawki, takie jak klocki, lalki, samochodziki czy puzzle, od wielu lat stanowią podstawę dziecięcej rozrywki. Są one nie tylko doskonałe w rozwijaniu wyobraźni i kreatywności, ale także sprzyjają budowaniu relacji z innymi dziećmi poprzez zabawę w grupie. Zabawki te wymagają od dziecka aktywności i zaangażowania co wpływa na rozwój motoryki oraz koncentracji. Podczas wspólnej zabawy z rodzicem, dziecko ma możliwość poznania nowych słów i budowania umiejętności komunikacyjnych.

Tablet to natomiast jedna z najnowszych form zabawy dostępna dla dzieci. Posiada wiele atrakcyjnych funkcji i gier, które mogą być zarówno edukacyjne, jak i rozrywkowe. Korzystanie z tabletu może wpływać na rozwój umiejętności technologicznych, refleksu czy rozwiązywania logicznych zagadek. Należy jednak pamiętać, że tablet nie może zastąpić tradycyjnych zabawek. Jest jedynie uzupełnieniem ich roli. Dzieci mając do dyspozycji rozwinięte i zaawansowane technologie, wciąż potrzebują kontaktu z rzeczywistością, a także dotyku. Warto również podkreślić, że nadmierne korzystanie z tabletu może prowadzić do uzależnienia i izolacji społecznej.

Wybór odpowiednich zabawek w erze cyfrowej technologii, jest niezwykle istotnym zadaniem. To, czego dziecko uczy się w dzieciństwie, stanowi fundament dla jego przyszłych osiągnięć, a „czas spędzany przed ekranami i monitorami przez dzieci poniżej 3. roku życia jest czasem straconym”. Jak wskazują badania, zabawa zabawkami elektronicznymi wiąże się z mniejszym zasobem słownictwa, a także rzadszym nawiązywaniem kontaktu z innymi osobami w porównaniu do dzieci, które bawią się tradycyjnymi zabawkami lub książeczkami. Decydując się na rodzaj zabawki dla dziecka, powinniśmy pamiętać o zachowaniu równowagi pomiędzy tradycyjnymi zabawkami a nowoczesnymi technologiami. Tradycyjne zabawki są niezastąpione w rozwoju dziecka, podczas gdy tablet może stanowić ciekawe uzupełnienie ich roli.

Amelia Nowak

Źródła:

<https://panilogopedyczna.pl/2021/12/zabawki-grajace-negatywnie-wplywaja-na-rozwoj-malego-dziecka/>
<https://mamotoja.pl/male-dziecko/gry-i-zabawy/zabawki-edukacyjne-dla-rocznego-dziecka-od-15-do-190-zl-26994-r1/>
<http://metro.gazeta.pl/metro/7,50144,19153567,homo-tabletis-dziecko-nie-moze-juz-zjesc-posilku-bez-tabletu.html>

Interaktywne książki dla dzieci – czy warto je kupować?

Współczesna literatura dla dzieci jest bogato ilustrowana i wypełniona kolorowymi zdjęciami. Ale dlaczego by nie pójść o krok dalej? Książki interaktywne to ciekawa i bardziej interesująca forma zwykłych wydań dla dzieci. To dobre urozmaicenie i rozrywka, która skutecznie zachęca do poznawania świata nie tylko przez wzrok, ale i dotyk czy słuch. Taka forma jest bardziej atrakcyjna, zachęca do czytania i rozwija wyobraźnię. Interaktywne książki uczą poprzez zabawę. Magiczny świat książek cały czas się rozwija i każdy będzie w stanie znaleźć coś dla siebie. Młodych czytelników zainteresują książeczki z ruchomymi częściami, okienkami, różnorodnymi teksturami czy elementami wydającymi dźwięk. Z powodzeniem wciągają do zabawy i czytania. Takie publikacje rozwijają myślenie przyczynowo-skutkowe, spostrzegawczość i zmysł dotyku.

Laura Dylong

Źródła:

<https://detalistka.pl/prezent-na-dzien-dziecka-interaktywne-ksiazeczki-typu-pop-up>

<https://aktywneczytanie.pl/interaktywne-aktywizujace-ksiazki-dla-dzieci/>

<https://www.fabrykawafelkow.pl/pomysly-inspiracje-porady/ksiazki/ksiazki-dla-2-letniego-dziecka-najlepsze-propozycje#:~:text=Aby%20zach%C4%99ci%C4%87%20dziecko%20do%20pierwszych,okienkami%2C%20czy%20ksi%C4%85%C5%BCka%20z%20puzzlami.>

<https://mamacarla.pl/interaktywne-ksiazki-dla-dzieci/>

Model rodziny 2+1 – przyczyny i skutki upowszechniania się takiego stylu rodziny

Model 2+1 w ostatnich latach staje się coraz bardziej popularny, szczególnie w krajach o wysokim poziomie rozwoju gospodarczego. Dlaczego dzieje się tak, że rodzice decydują się na posiadanie jedynaka (bądź czasami nawet nie posiadają dziecka)? Oto najważniejsze przyczyny upowszechniania się tego modelu rodziny:

- ◆ wysokie koszty utrzymania
- ◆ chęć zapewnienia dziecku dobrej przyszłości – brak funduszy dla większej liczby potomstwa
- ◆ późne macierzyństwo
- ◆ dążenie do kariery i samorozwoju
- ◆ rozpowszechnienie stylu życia i modelu rodziny z jednym dzieckiem (np. w ofertach wakacyjnych)

Źródło: <https://www.edziecko.pl>

Upowszechnienie się modelu 2+1 niesie ze sobą również liczne następstwa.

Skutki modelu rodziny 2+1:

- starzejące się społeczeństwo (mało dzieci, przewaga osób starszych)
- brak rąk do pracy
- zwiększanie wieku emerytalnego
- większe podatki przeznaczane na służbę zdrowia i wyższe emerytury
- zamykanie placówek oświatowych
- niski odsetek dzieci w ogólnej liczbie ludności

Mateusz Suda

Źródło: <https://brainly.pl/zadanie/15709990>

Zdjęcia nadesłane na konkurs

Na początku listopada redakcja gazetki ogłosiła konkurs dla uczniów. Prosiłmy was o nadsyłanie swoich zdjęć z dzieciństwa. Na nasz apel odpowiadały.... tylko 2 uczennice!!! Czyżby jakaś jesienna chandra was dopadła drodzy czytelnicy???

Zdjęcia naszych koleżanek publikujemy poniżej, obie za swoją aktywność otrzymają nagrodę - niespodziankę. A może ktoś z was rozpozna kto jest na zdjęciu?

Beztroskie obowiązki

Pociąg Intercity „Osterwa”. Trasa: Katowice-Lubliniec. W pociągu siedzi dwóch mężczyzn. Jeden w wieku około 50 lat, drugi ma na oko 80. Rozmawiają. Możliwe, że są to ojciec i syn, który również może już być ojcem. Taka kolej rzeczy. Młodszy mężczyzna pyta starszego, o to, gdzie poznali się z mamą, jakie były jego relacje z ciocią Bogusią, kim była jego chrzestna, jak znaleźli się w województwie Mazowieckim. Starszy pan z wielką nostalgią, wyraźnie wyczuwalną w głosie, odpowiada na wszystkie pytania syna. W jego wypowiedziach słysząc pewną tęsknotę za czymś, co już nie wróci. Jednak czuje on potrzebę opowiedzenia swoich historii potomkowi (o czym świadczą bogate opisy i szczegółowe odpowiedzi), który może je przekazywać dalej i dalej. Tak powstaje historia: piękne rodzinne tradycje. Młodszy mówi do starszego, że będą jechać jeszcze cztery godziny. Ile ciekawych wspomnień sprzed lat będzie mógł jeszcze poznać syn starszego pana.

Kiedy poznałem tematykę bieżącego numeru „My o Nas” myślałem, że nie napiszę żadnego felietonu. Temat raczej nie sprzyja takiemu gatunkowi. Jednak sytuacja z pociągu, której byłem świadkiem, nieco mnie poruszyła i dlatego zdecydowałem się na napisanie kilku słów. Dzieciństwo to piękny okres. Okres, który się kończy. Dla każdego w innym wieku, ale prędzej czy później się skończy. Jednak każdy jest dzieckiem. Jest dzieckiem przez całe życie. A przynajmniej powinien nim być. Ci, którzy nie zachowują w sobie dziecka, nie pielęgnują go, wcześniej będą zgryźliwi, chamscy i niewyrozumiali. Czasami zwykły dowcip na koleżkę z pracy będzie przejawem młodości i sprawi, że ten kolega (ale też i my), odżyje, uśmiechnie się, wspomni dziecięce lata i z takim psychicznym odpoczynkiem wróci do obowiązków. Jednak są to obowiązki w pełnym tego słowa znaczeniu. Za ich niewykonanie, jako dorośli, możemy już ponieść pewne konsekwencje.

Dlatego
warto być

dzieckiem jak najdłużej. I szczerze. W wieku 10 lat człowiek chce być jak najszybciej dojrzały, w wieku 15 lat człowiek chce być jak najszybciej dorosły, ale im dalej będziemy posuwać się w latach, tym bardziej będzie brakować zwykłej... beztroski. Wiadomo, że człowiek jako dziecko ma swoje obowiązki. Ale może je wykonywać beztrosko. Popęlni bład – mama zwróci uwagę, ale nic się nie stanie. Nie wywiąże się z obowiązku – tata nakrzyczy, ale następnego dnia zapomni. Niestety na uczelni czy w pracy nie ma tak kolorowo. Jeśli człowiek nie przygotowuje się na egzamin – prowadzącego nie będzie interesować powód niewiedzy, tylko po prostu wpisze niezaliczenie. Jeżeli w pracy nie wykonamy zleconych nam zadań – pracodawca również pociągnie nas do odpowiedzialności.

W całym spokojnym i beztroskim życiu młodego człowieka należy jednak pamiętać o jednym. O bliskich. A przede wszystkim rodzicach. Nawet jako dzieci. Aby darzyć ich szacunkiem i wdzięcznością. Bo kiedy jesteśmy małymi dziećmi to oni poświęcają nam każdą chwilę, spełniają każdą potrzebę i zawsze są przy nas. Za to należy im się dożywotnia wdzięczność. Ale – drodzy Czytelnicy – nie można zapominać o tym, że na starość, to może oni będą nas potrzebować – tak, jak my potrzebowaliśmy ich w pierwszych latach życia. W takim momencie nie można odmówić im pomocy. To nasz obowiązek! To moralne zobowiązanie. Ale i przywilej.

Niemniej to miejsce apelu także do rodziców. Za Janem Pawłem II powtórzę: „Pamiętaj, abyś prawdziwie zasługiwał na tę cześć. Bądź godny imienia ojca! Bądź godna imienia matki”. Drodzy Rodzice – pamiętajcie o tym, że Wasze dzieci (nawet te dorosłe), to nadal dzieci. Popęlniają błędy. Nie raz i nie dwa dają Wam w kość tak, że macie ich dość. Ale to mimo wszystko Wasze dzieci. Nie odmawiajcie im wsparcia. Bądźcie gotowi przyjąć ich przeprosiny i wpuścić pod swój dach. To Wy jesteście ich wzorem. Jeśli oni w każdej chwili będą mogli na Was liczyć, i oni w przyszłości będą tak postępować.

Na koniec moja prośba dla dzieci. Tych większych i tych mniejszych. Korzystajcie z każdej chwili z rodzicami. Z dziadkami. Z ciociami i wujkami. To wydanie powstaje w okolicach

Uroczystości Wszystkich Świętych, która powoduje nastrój co najmniej refleksyjny. Dziś jesteśmy, a jutro nas nie ma. Ilu młodych odchodzi z tego świata. Dlatego proszę Was – Czytelnicy-dzieci – nie zapominajcie o bliskich. Nie tylko od święta. Pamiętajcie, aby do nich zadzwonić, aby wejść na kawę, czy herbatę. Żeby tylko przelotem przywitać się, powiedzieć cześć i jechać dalej. A jeśli będziecie mieli dłuższą chwilę – poproście przodków, żeby poopowiadali Wam historię rodziny i swojego życia – czasów minionych. Może to być długa podróż w pociągu, długi wieczór wigilijny czy sylwestrowy. Albo każdy inny dzień. To naprawdę piękne wspomnienia, które tworzą naszą tożsamość: jako ludzi, jako członków rodziny, jako Polaków. A starsi cieszą się, jeśli będą mogli z kimś podzielić się swoimi cudownymi wspomnieniami.

I dodam jeszcze myśl papieża Franciszka: „Kłóćcie się, ile chcecie, niech latają talerze, ale nigdy nie kończcie dnia bez zgody”. Między nami, a naszymi rodzicami jest ogromna różnica pokoleń.

Stąd mogą brać się różne nieporozumienia. Starajmy się ich unikać, ale jeśli już takowe się pojawią – nie kończmy dnia bez zgody. Bo jeśli ktoś z nas nie obudziłby się jutro, moglibyśmy

żałować.

I pamiętajcie – nie zabijajcie w sobie wewnętrznego dziecka. W każdej trudniejszej chwili w dorosłości może ono być Waszym prawdziwym ratunkiem.

były redaktor naczelny
Szymon Cybulski

Źródła zdjęć:

<https://zwierciadlo.pl/psychologia/>,
<https://www.empik.com/pasje/>

Twój nauczyciel też był dzieckiem...

... choć pewnie trudno to sobie wyobrazić. Część nauczycieli przekazała do redakcji gazety szkolnej swoje zdjęcia. Publikujemy je poniżej, a naszym uczniom proponujemy kolejny konkurs. Spróbujcie zgadnąć kto jest na poszczególnych zdjęciach. Karteczki z odpowiedziami, podpisane nazwiskiem uczestnika konkursu wrzućcie do pudełka wystawionego w szkolnej bibliotece. Na tych z was, którzy oddadzą najwięcej prawidłowych odpowiedzi czeka nagroda - niespodzianka. **Na odpowiedzi czekamy do 24 XI.**

Fot.1

Fot. 2

Fot. 3

Fot.5

Fot.4

Fot.6

Fot.7

Fot.9

Fot.8

Życzymy powodzenia w
rozpoznawaniu waszych
nauczycieli!

